BAZAR HEBDOMADAR

ÎNCREDEREA ȘI SPORTIVII SCRIU...

Nu fac parte dintre cei ce poartă stimă și dragoste deosebite pentru modul în care Angelo Niculescu lucrează cu naționala noastră de fotbal. Am eu o serie de motive ce mă determină la această atitudine, motive care — din păcate — sînt pur obiective. Le-aș putea enumera, cam pe toate, pe puncte, în cuprinsul foiletonului de față — dar asta ar fi prea simplu și neloial acum, adică după proaspăta „miercure neagră" a fotbalului nostru și înainte de „reexaminarea" la care ne vor supune portughezii.

Făcînd această precizare introductivă în atmosfera cu bernă a fotbalului nostru actual, mă reîntorc spre problemele la zi, lăsînd contabilitatea minusurilor lui Angelo Niculescu pentru o perioadă care va începe cu 13 octombrie, dată ce sper să nu ne fie nici unuia fatidică.

Așadar, la subiect.

În SPORTUL de sîmbătă, 4 octombrie, am citit cu atenție două articole din pagina a treia: „Sancțiuni dictate împotriva secțiilor de fotbal Rapid și U.T.A." și dialogul cu Angelo Niculescu pe tema nr. 1 a fotbalului nostru, intitulat „Eu cred în noi!"

După toate cele pătimite de noi în celebra „miercure neagră", în primul articol citim: „În cazul jucătorilor Dan și Răducanu, biroul federal a hotărît să lase la latitudinea antrenorilor echipei naționale eventuala folosire a acestora în partida cu Portugalia". După cîte înțeleg, biroul federal ar fi putut tranșa simplu problema: să-i scoată automat din lot pe cei doi în cauză. Dar nu a făcut-o. Și cred că nu a greșit. Cred că nu a greșit nu numai pentru faptul că scoaterea automată a lui Dan și Răducanu din lot ar fi creat, peste noapte, unele probleme noi care, tot peste noapte, ar fi solicitat răspunsuri noi. (În treacăt fie spus, de ani de zile în fotbalul nostru noutățile constau numai în felul în care unii gazetari sportivi, tot peste noapte, își schimbă pozițiile). Cred că biroul federal nu a greșit pentru că, peste evoluția penibilă a celor doi, nu le-a retras total încrederea, avînd încredere în modul în care va judeca lucrurile Angelo Niculescu. Iar la rîndul său, Angelo Niculescu nici nu pare a se gîndi să renunțe la cei doi. Cred că nici el nu greșește. Ceea ce, înainte de toate, lipsește în fotbalul nostru — am eu convingerea — este un climat de totală încredere constructivă. Veți spune, stimați cititori, că afirmația mea este de un simplism condamnabil, că problemele fotbalului nostru sînt infinit mai grave și mai întristătoare decît să merite a fi tratate în funcție de această judecată mai mult decît rudimentară.

Și totuși...

Totuși, să mi se permită să explic ce înțeleg prin încrederea de care vorbeam. Simplu: trebuie să avem încrederea să spunem fără menajamente că la federația de fotbal există oameni care nu merită încredere, iar ei trebuie să aibă încredere că le spunem acest lucru cu toată buna credință; trebuie să avem încrederea să spunem fără menajamente că avem prea mulți antrenori care nu merită încrederea ce li s-a acordat, iar ei trebuie să aibă încredere că le-o spunem cu toată buna credință; trebuie să avem încrederea de a spune fără menajamente că avem jucători în divizia A care, în alte părți, pentru nepricepere-rea lor, ar fi excluși chiar și din rîndurile microbiștilor, iar acești jucători trebuie să aibă încrederea că ceea ce le spunem este numai din bună credință; și această listă, abia la începutul ei, ar putea fi continuată. Dar mă opresc aici, reexprimîndu-mi satisfacția că Angelo Niculescu mai are încă încredere în Dan și Răducanu.

Și, după toate acestea, nu-mi rămîne decît să aștept cu încredere „reexaminarea" la care ne vor supune portughezii. O aștept pînă la 13 octombrie — dată care, sper, nu ne va fi fatidică.

Al. CAPRARIU

Acum zece ani, publicam în „Contemporanul" prin larga amabilitate a dramaturgului Alexandru Mirodan, sincer prieten al sportului, un articol despre noi, oamenii stadionului, care ne aventurasem în publicistică, articol intitulat, oarecum ca o scuză, „Și sportivii scriu".

De atunci, multe lucruri s-au schimbat în această mare lume a secolului nostru plin de îndrăzneală, contraste și lupte de idei.

Cînd Jesse Owens a venit la Olimpiada de la Roma ca ziarist, cînd săritorul de triplu Da Silva s-a apucat de ziaristică și australianul Elliot a plecat la Moscova ca să scrie o carte despre Kuț, ne-am spus că n-ar trebui să ne mai mirăm atît și ne-am calmat.

Noi știam de pe atunci că va veni o vreme cînd nimeni nu va mai zîmbi și nu va mai da indiferent din umeri cînd campionii și pasionații stadionului vor scrie cărți despre sportul lor drag și viața pe care o trăiseră, dar nu știam precis cînd va veni această vreme.

Și, sincer vorbind, așa între noi, parcă ea a întîrziat puțin. Dar ce nu întîrzie puțin în existența oamenilor? La unii maturizarea, la alții înțelegerea lucrurilor sau succesele. Cu cît o idee este mai îndrăzneață, și domeniul ei mai contestat, cu atît lupta este mai grea și victoria mai tîrzie.

Dar să ne reîntoarcem la sportivii care scriu și la cărțile lor îndelung așteptate. Ne-a mirat cînd a apărut cartea vieții lui Zatopek, scrisă de un altul decît el însuși. Englezul Gordon Pirie, fost recordman al lumii la 5 000 m, încăpățînat și excentric n-a conceput decît așa, să o scrie singur. Și a scris-o curajos și controversat.

Desigur, anii ultimelor olimpiade ne-au adus în dar, nu numai medalii olimpice, ci și multe cărți scrise de foști sportivi sau campioni ai lumii.

Ne-a uluit și ne-a încîntat vestea că Iuri Vlasov, deși inginer, face literatură sportivă și are o bogată bibliotecă de cărți de istorie, și am regretat întotdeauna că n-am avut prilejul să citim pînă acum cartea lui Tony Sailer.

Nici nu ne dăm seama, ce poate să însemne o astfel de carte în mîna și mintea unui tînăr care își caută drumul sau trebuie să meargă decis pe cel pe care a apucat.

Care din noi, cititori pasionați ai biografiilor, am nega copleșitoarea rezonanță în viața noastră a unor cărți, cum au fost acelea despre Beethoven, Nansen, Vlaicu, Van Gogh, Racoviță?

Cine, mai bine decît un sportiv, poate să scrie despre el și lumea lui de emoții, încordări și victorii? Îmi amintesc de un cantonament clujean, cu ani în urmă, în care am primit, mai multe zile, vizita unor scriitori și artiști plastici. După ce ne-au asistat și studiat la antrenamente și concursuri, după ce au stat îndelung de vorbă cu noi, la despărțire ne-au mărturisit deschis că singurii care pot scrie despre noi tot noi sîntem.

S-a spus: este mai simplu, mai bine să scrii chiar neartistic, dar autentic despre o lume căreia îi aparții total, decît fără profunzime și vibrație, despre ceea ce crezi că oarecum ți-ai apropiat și înțeles cu greu.

Aceasta nu înseamnă că nu se pot scrie cărți sportive, de cei care n-au făcut sport, dar ca și în arbitraj, noi ne încăpățînăm să credem că este mai bine ca tot noi și numai noi s-o putem face.

Meritul literaturi franceze în frunte cu Giraudoux, Montherlant, Berger, Bernard și mulți alții, tocmai în aceasta stă, că toți aceștia au făcut și au iubit cu pasiune, în tinerețe, sportul. Ni se pare firesc ca numai cei care au trăit și înțeles această lume, să scrie despre ea, așa cum au scris despre muzică Berlioz și Casals, despre teatru Barrault și Stanislawski, despre expedițiile lor Nansen, Scott, Hillary, Heyerdahl.

Poate subconștient, toate aceste reflecții ne-au fost sugerate de invitația pe care ziarul nostru a făcut-o campionilor noștri de ieri pentru colaborări săptămînale: I. Balaș, E. Leușteanu, D. Colibași, P. Steinbach, F. Topescu, M. Bîră.

Ne-am reamintit atunci și de cărțile de metodică și de medicină scrise de specialiștii noștri, precum și de tentativele literare reușite ale gimnastului Albin Mo-raru, fotbalistului brăilean Dimitrie Manu, rugbystului Tudor George, ciclistului Emil Iencec.

Este timpul să punem mîna și pe condeie. Cei care au aruncat cîndva bine o suliță sau un disc, o minge de baschet sau handbal, care au înotat și schiat cu curaj și virtuozitate, dacă sînt pregătiți și au ceva de spus, sîntem convinși că o vor face inspirat și în scris. Haideți, prieteni, să dovedim încă o dată și aici, că „mens sana" nu este numai un dicton pentru conferințe publice.

Virgil LUDU

SUCCES DEPLIN ȘCOLII DE SPECIALIZARE

(Urmare din pag. 1)

ANTRENORI și de specialiști bine pregătiți".

Această valoroasă indicație a fost concretizată în sarcina trasată de Conferința pe țară, în a cărei rezoluție se prevede: **„Organizarea unei școli superioare de antrenori, precum și cursuri, lectorate, consfătuiri și alte forme de perfecționare periodică a specialiștilor din domeniul educației fizice, sportului și medicinii sportive".**

Consecvent în aplicarea politicii partidului și statului nostru în domeniul educației fizice și sportului și în îndeplinirea sarcinilor trasate de conferința pe țară, C.N.E.F.S. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului au procedat la organizarea primei școli de specializare postliceală de antrenori ale cărei cursuri se vor deschide peste cîteva zile.

Prin structura sa și mai ales prin conținutul activității, această școală este chemată să aducă o contribuție importantă la rezolvarea multora dintre problemele cele mai stringente — unele cu caracter general, majoritatea pe linia diferitelor discipline ale sportului românesc.

Astfel, se va asigura o sursă de cadre stabile profilate **exclusiv** pentru profesia de antrenor. Absolvenții acestei școli, în prealabil cunoscători la un înalt nivel a tehnicii sportive și cu o vastă experiență concretă în practica sportului de performanță, vor primi cunoștințele corespunzătoare și necesare fundamentării științifice a metodicii antrenamentului, prin care să-și valorifice tehnica și experiența lor sportivă avansată. Prin aceasta se va elimina lacuna existentă în pregătirea multor antrenori, absolvenți ai diferitelor forme de cursuri pe termene variabile, la care decalajul evident dintre experiența de sportiv și cunoștințele științifice necesare conducerii eficiente a antrenamentului îi împiedică să-și valorifice experiența respectivă. Lucrînd exclusiv ca antrenor — profesie care în țara noastră în afara unui respect deosebit se bucură de reglementări oficiale, avînd deci **un statut social** superior, invidiat de antrenorii din foarte multe țări — acesta va avea posibilitatea și obligația de a-și concentra eforturile pentru aprofundarea continuă a specialității sale, ca și pentru conducerea pregătirii sportivilor la nivelul exigențelor sportului de performanță contemporan. În acest sens el va fi ajutat de conținutul învățămîntului din școală.

Astfel, înseși programele disciplinelor științifice, conexe științei antrenamentului sportiv, cuprind noțiuni adaptate și cu acțiune convergentă spre ramura sportivă de specialitate. Totodată, aceste cunoștințe — predate și însușite sistematic — îl vor forma astfel încît în activitatea ulterioară absolvirii școlii să aibă capacitatea de a fi **receptiv la NOU**, de a folosi și adapta în munca concretă datele furnizate continuu de progresul realizat în diferitele științe.

Tot în acest sens mai trebuie amintit că planul și programele de învățămînt asigură pe tot parcursul școlarizării o strînsă legătură cu practica. Viitorul antrenor își va petrece mai mult de jumătate din numărul de ore prevăzute în planul de învățămînt, participînd activ la conducerea procesului instructiv-educativ, alături de cei mai reputați antrenori, în toate verigile sportului de performanță (cluburi, școli sportive, centre de copii etc.).

Faptul că școala va funcționa pe lîngă I.E.F.S., care va asigura un corp profesoral cu mare experiență în formarea cadrelor și căruia i se vor adăuga și cei mai buni antrenori de la cluburi, constituie o garanție în ceea ce privește calitatea pregătirii viitorilor antrenori.

Cele expuse constituie, într-adevăr, premise că prin activitatea ei școala de specializare post-liceală de antrenori, pregătind cadre la nivelul exigențelor actuale și de perspectivă ale sportului de performanță, va aduce o contribuție însemnată la creșterea nivelului general al sportului românesc și în special al acelor discipline la care numărul antrenorilor cu calificare superioară este încă insuficient (box, lupte, haltere, fotbal etc.).

Posibilitatea de a funcționa periodic și cu alte secții, după necesități, ne întărește convingerea asupra aportului valoros al acestei școli la rezolvarea problemei cadrelor de antrenori necesari mișcării noastre sportive și în etapele următoare. Pentru aceasta este necesar ca sectorul de pregătire a cadrelor din C.N.E.F.S., federațiile de specialitate și consiliile județene pentru educație fizică și sport să acorde chiar de la început un sprijin atent și continuu bunului mers al școlii. Astfel apreciem ca fiind de mare importanță problema selecției candidaților. Consiliile județene și federațiile de specialitate să acorde avizul lor numai acelor foști și actuali sportivi care oferă garanția unui viitor pedagog, cu calități și pasiune pentru profesia de antrenor, cu un profil moral-cetățenesc corespunzător statutului social al acestei profesiuni. Procedîndu-se așa, se contribuie implicit și la rezolvarea altei probleme, respectiv la o mai **judicioasă repartizare teritorială**, a acestor specialiști.

O sarcină importantă revine și cadrelor școlii, în special acelora aparținînd I.E.F.S. Pe de o parte se impune a se proceda de urgență la redactarea manualelor necesare studiului, iar pe de altă parte, federațiile să selecționeze cu simț de răspundere antrenorii care vor conduce, la cluburi și alte unități sportive, activitatea practică a viitorilor antrenori. De capacitatea, de pasiunea și tactul pedagogic al acestora din urmă depind în cea mai mare măsură calitatea pregătirii și implicit bunele rezultate ale școlii.

Ne exprimăm convingerea că prima școală de specializare post-liceală de antrenori — aflată la început de drum — va deveni o sursă importantă de antrenori care, prin competența lor, vor contribui la ridicarea clasei sportului nostru de performanță. Din partea noastră, și a tuturor specialiștilor în pregătirea cadrelor sportive, urări de succes în obținerea celor mai bune rezultate, școlii cît și viitorilor antrenori.

„CRITERIUL SPERANȚELOR OLIMPICE"

UN CONCURS CARE NU ȘI-A ATINS OBIECTIVELE

Rezultatele înregistrate de speranțele noastre olimpice în recentul concurs atletic de la Cîmpulung nu ne-au prilejuit concluzii îmbucurătoare. Cu excepția cîtorva cazuri (cursa lui Ion Vasilescu — 15,4 la 110 mg, aruncarea Eugeniei Andreescu — 15,21 m cu greutatea de 3 kg și săriturile lui Cristian Dreptu — 1,90 m, Draga Comșa — 1,64 m și Ștefan Lengel — 14,33 m la triplusalt), evoluțiile juniorilor au urmat o linie modestă, cu tendințe spre minus, mulți dintre competitori nejustificînd cu nimic prezența în concurs. Probele la care sîntem extrem de deficitari: disc și greutate fete, semifond, fond și disc băieți, n-au marcat nici un salt, menținînd îngrijorătoarele semne de întrebare.

Desigur, motivele lansate pentru a disculpa o comportare mediocră sînt multiple.

Cîteva argumente vin să contracareze, însă, argumentația de ocazie.

● Juniorii prezenți la criteriul de toamnă sînt performerii vîrstei, concursul respectiv avînd drept scop să le verifice încă o dată potențialul valoric și nivelul actual de pregătire, nicidecum să acopere o „prescripție" de calendar sau să primească caracterul unui rendez-vous între începători.

● Majoritatea participanților veneau după o pregătire realizată în taberele de vară și după o suită de concursuri care au determinat (sau trebuiau să determine) menținerea unei forme sportive superioare.

● Fiind la începutul anului de învățămînt, juniorii nu sînt, încă, intens solicitați de către școală, așa cum se va întîmpla în perioada premergătoare tezelor. (Aceste două argumente au condus, de altfel, la alegerea zilelor de 29—30 septembrie ca dată a concursului și considerăm, într-adevăr, că programarea a fost judicios făcută).

● Aflîndu-ne într-o perioadă — orientativă, i-am spune — cînd fiecare întîlnire reprezintă un test pentru selecția în lotul care va reprezenta România în concursul internațional „Cupa speranțelor olimpice", interesul (atît al antrenorilor cît și al sportivilor) față de un atare concurs trebuia să fie major, interes care, pare-se, tinde să se manifeste numai atunci cînd în joc sînt titlurile de campioni.

Referindu-se la acest aspect — al nonșalanței cu care a fost privit de către mulți concursul (fie că s-au prezentat elemente total nepregătite, fie că multe cluburi nu și-au trimis reprezentanți) — secretarul general al federației de atletism, tov. Victor Firea, aprecia: „Tocmai pentru că nu justifică motivele pentru care a fost instituit — ACELEA DE A DA JALOANE FERME ASUPRA STADIULUI DE PREGĂTIRE A SPERANȚELOR NOASTRE OLIMPICE ȘI ASUPRA PERSPECTIVELOR ACESTORA, „Criteriul speranțelor olimpice", ca formă de organizare, va trebui desființat. Nu are rațiune să menținem o competiție, cînd cei cărora le este adresată nu știu să profite de ea".

Este, indirect, un blam adus recentului concurs de la Cîmpulung, despre care, pe alt plan, trebuie să specificăm că a fost excelent organizat.

Nușa MUȘCELEANU

CUPA ORAȘULUI SIBIU LA VOLEI FEMININ

În vederea verificării stadiului de pregătire în preajma începerii campionatului, echipele divizionare A de volei susțin meciuri de verificare a potențialului de joc și de omogenizare. De pildă, duminică, în orașul de pe malul Cibinului, a fost organizată Cupa orașului Sibiu la volei feminin. La competiție au luat parte echipele de volei feminin din categoria A, I.E.F.S. București, Universitatea Timișoara și C.S.M. Sibiu și divizionara B Drapelul roșu Sibiu.

Cu prilejul acestei competiții s-a dat în folosință o modernă sală de sport. Prin capacitatea și dimensiunile ei (60x20x10 m) satisface în mare măsură cerințele sportive din localitate.

ILIE IONESCU
corespondent principal

PRIMUL TURNEU AL CAMPIONATULUI MASCULIN — UN TEST NECONCLUDENT

Primul din cele trei weekend-uri handbalistice programate în această lună s-a consumat la sfîrșitul săptămînii trecute în sala Sporturilor din Cluj, oferind satisfacții de ordin spectacular și, din păcate, insatisfacții în direcția clarificării problemelor legate de alcătuirea lotului reprezentativ. Firește că în aceste zile — care trec parcă mai repede decît am vrea, apropiind data de disputare a campionatului mondial — ceea ce contează mai mult nu este valoarea competițională, implicațiile rezultatelor în clasament sau frumusețea spectacolului, ci forma pe care au manifestat-o jucătorii susceptibili de a îmbrăca la sfîrșitul lunii, cînd va începe suita de jocuri internaționale ce va culmina cu ediția a VI-a a C. M., tricoul echipei reprezentative.

Desigur că antrenorii lotului nu au așteptat aceste trei turnee ale campionatului, programate special în luna octombrie (în loc de ianuarie 1970) pentru a face selecția. Dar era de așteptat că pregătirea în cadrul cluburilor va căpăta forme specifice unor asemenea competiții, asemănătoare cu cele la care va participa selecționata țării. În acest sens se putea (și se mai poate, încă) ca viitoarea muncă de pregătire din cadrul lotului să fie completată — ideal, am zice noi — cu cea efectuată de jucătorii la echipele respective. Turneul de la Cluj trebuia, deci, să arate în ce măsură acest deziderat major a fost realizat. Din nefericire, răspunsul este nemulțumitor. Chiar dacă admitem că acesta a fost primul din cele trei turnee și că, deci, timp. ar mai fi, totuși nimeni și nici un argument nu poate explica, de pildă, lipsa de pregătire fizică specifică evidentă la unele echipe cum ar fi **Steaua, Dinamo Bacău**, care au jucat — în adevăratul sens al cuvîntului — un singur meci, **Politehnica Timișoara**, egalată cu regularitate în finalurile de partide sau **Rafinăria Teleajen**. De asemenea, progresul de ordin tehnic și tactic individual așteptat la handbaliștii vizați de antrenorii lotului a fost insignifiant. Pe ici, pe colo cîte o îmbunătățire, cîte un procedeu nou sau mai bine însușit. Este prea puțin! Deocamdată, însă, nu este cazul să ne alarmăm prea tare, pentru că, așa cum spuneam, mai sînt încă alte două turnee. Să sperăm că ele vor putea atenua dacă nu total, măcar în mare parte insatisfacțiile handbalistice clujene.

Un lucru îmbucurător l-a constituit felul în care s-au comportat mulți dintre tinerii handbaliști, promovați anul acesta în echipele de categorie A. La **Universitatea București**, în special, care a prezentat un lot mult remaniat prin întinerire (**Ștef, Voinea, Chircu, Bera**), la **Universitatea Cluj (Schrobel, Capră), Rafinăria Teleajen (Cuținov, Petre)**, și la alte formații elementul tînăr nu s-a mai plictisit pe banca jucătorilor de rezervă, activînd în schimb cu folos, în lungi perioade de timp. Dar, această remarcă nu l-a încălzit de loc pe antrenorul federal **Nicolae Nedef**, deoarece nici acești tineri și nici alți handbaliști din aceeași generație cu ei nu pot face obiectul unei discuții referitoare la selecționarea lor. Antrenorul federal a urmărit, firește, cu mai multă atenție pe **Bota, Palko, Birtolom** sau **Savu**, oameni ce pot fi, eventual, titularizați în lot. Pentru moment, însă, aceasta a rămas doar o... eventualitate!

Progresul București — virtuală campioană a țării

În penultima etapă a campionatului republican pe echipe mixte, pe terenurile din șos. Ștefan cel Mare s-au întîlnit echipele C.S.U. Construcții (antrenori prof. Șt. Georgescu și A. Bardan), și Dinamo (antrenor M. Bădin).

După o luptă strînsă, în care studenții bucureșteni au opus o dîrză rezistență campioanei din anul trecut, Dinamo București, întîlnirea s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 12—12.

Această întîlnire a prilejuit, de altfel, și reeditarea celor două finale de simplu ale campionatului republican. La bărbați, proaspătul campion, Ion Santei (C.S.U. Construcții), confirmînd forma bună din ultimul timp, a cîștigat foarte ușor, cu 6—1, 6—1 în fața lui V. Marcu (Dinamo)!! Înfrîngerea categorică a dinamovistului apare cu atît mai surprinzătoare cu cît învinsul a beneficiat de un program internațional deosebit de bogat. Explicația? Nu se mai antrenează serios, nu acordă importanța cuvenită meciurilor pe echipe. Dacă în finala atît de disputată din cadrul campionatului republican V. Marcu a fost învins în cinci seturi, în meciul pe echipe el a fost pur și simplu ridiculizat, în două seturi.

În cealaltă reeditare a unei finale din campionatul republican, s-au confruntat multipla noastră campioană Iudith Dibar (Dinamo) și tînăra studentă Agneta Kun. De data aceasta, a cîștigat Agneta Kun, în două seturi: 7—5, 7—5. Se pare că același fenomen se petrece și cu această talentată jucătoare dinamovistă, dacă ținem cont că ea se află la a doua înfrîngere suferită într-o întrecere pe echipe, de la terminarea campionatului individual (prima la Julieta Boboc — Progresul). Așteptăm un răspuns mai convingător de la antrenorul echipei Dinamo.

Dintre celelalte rezultate menționăm: V. Marcu (D) — V. Sotiriu (CSU) 3—6, 6—2, 6—1, M. Nosa (CSU Construcții) — I. Bădin (Dinamo) 7—5, 6—1, A. Cirnaru (D) — Florica Butoi (CSU Construcții) 6—3, 6—2, I. Santei, Gh. Boaghe (CSU Construcții) — V. Marcu, C. Hîrju (D) 6—1, 9—7.

Alte rezultate pe echipe: Steagul roșu Brașov — Steaua 16—8!!, Progresul — C.S.U. Politehnica Cluj 19—5.

Deși mai sînt cîteva meciuri (restanțe) de jucat, clasamentul înaintea ultimei etape (11—12 octombrie) se prezintă astfel:

Locul I, Progresul (antrenor A. Schmidt), nici un meci pierdut, 2. Steagul roșu Brașov, 3. Dinamo, 4. C.S.U. Construcții, 5. Steaua!!, 6. Politehnica Cluj.

Indiferent de rezultatul meciului pe care îl mai are de susținut, echipa Progresul nu mai poate pierde titlul de campioană republicană pe echipe mixte.

Theo MACARSCHI

DIVIZIA B

Rezultatele înregistrate în etapa a IV-a a campionatelor naționale de handbal, categoria B:

MASCULIN, *seria I:* Chimia Făgăraș — Institutul Pedagogic Bacău 14—17 (8—9), Agronomia Iași — Cauciucul Oraș Gh. Gheorghiu-Dej 14—16 (8—9), A.S.A. Ploiești — Tractorul Brașov 23—24 (15—16), A.S.A. Tg. Mureș — Politehnica Galați 15—11 (7—3). *Seria a II-a:* Tehnometal Timișoara — Textila Cisnădie 11—6 (3—4), Metalul Copșa Mică — Știința Petroșani 22—14 (8—6), Știința Lovrin — Timișul Lugoj 23—14 (7—3), C.S.M. Reșița — Universitatea Craiova 18—13 (10—4), Independența Sibiu — Chimia Tr. Măgurele 41—15 (23—10); FEMININ, *seria I:* Politehnica Galați — Universitatea Iași 8—10 (4—8), Politehnica Iași — Voința Rădăuți 6—8 (2—2), Chimia Oraș Victoria — Voința București 9—7 (5—3). *Seria a II-a:* Jiul Petroșani — Tricoul Oradea 19—3 (6—0), Voința Sighișoara — Universitatea II Timișoara 15—9 (8—3), Constructorul Baia Mare — Zorile Bistrița 12—10 (7—3), Mureșul Tg. Mureș — Chimia Făgăraș 13—3 (5—1).

ȘTEFAN FILOTI

O veste tristă îndoliază profund inimile tuturor iubitorilor fotbalului. La 4 octombrie a încetat în mod tragic din viață, înecîndu-se în Dunăre, pe furtună, într-o zi de pescuit, Ștefan Filoti, figură remarcabilă a soccerului românesc, impetuosul jucător al Rapidului și al naționalei.

Născut în anul 1922, Ștefan Filoti a simțit de timpuriu atracția magică a balonului rotund. A debutat ca junior la formația brăileană „Franco-Română", pentru ca apoi să treacă la Rapid București, club în care va cunoaște deplina consacrare și pe care avea să nu-l mai părăsească pînă la încheierea glorioasei sale cariere sportive. Jucător de înaltă virtuozitate tehnică și de mare temperament, posesorul unei viteze uimitoare care îl așază în galeria celor mai rapide extreme din fotbalul românesc, Filoti a știut să-și dubleze aptitudinile înnăscute cu o muncă perseverentă de perfecționare și o viață sportivă exemplară, dusă chiar și atunci cînd anii l-au obligat să spună adio stadionului.

A făcut parte de 13 ori din reprezentativa țării, deținînd, printre altele, și recordul longevității în echipa națională, în care a fost selecționat neîntrerupt în perioada 1942—1956.

Dispariția sa prematură o deplîng toți cei care l-au cunoscut, l-au apreciat și l-au iubit.

★

Înmormîntarea va avea loc astăzi, 7 octombrie, ora 15, la cimitirul Sf. Vineri din Capitală.

CADRELE TINERE NU SÎNT ÎNCĂ FORMATE!

Fără să constituie un element surprinzător, driverii au rămas, duminică, foarte mult datori publicului pentru spectacolul oferit. Totuși, chiar în contextul actual al hipodromului, și la Ploiești ar putea exista curse frumoase! Dar... Totuși, de la acest „dar" și pînă la incapacitatea unor driveri de a susține în mod normal șansa cailor pe care-i conduc, este o distanță care justifică integral nostalgia oamenilor de curse după alergările reale și spectaculoase. Astfel, dacă Fericita a ratat o victorie gata făcută, pentru că, încă neexperimentat, Tufănoiu s-a complicat inutil cu cravașa, într-un final deja cîștigat, mai gravă apare greșeala lui Ion Nicolae — apranti mult verificat — care dorind neapărat să cîștige, conform șansei hîrtiei, a întuit exasperant de penibil cursa și, umbrind impresia pozitivă a două probe cîștigate în primele curse, a pierdut o alergare pe gratis. În aceste condiții, firește că nu se pot atribui considerațiuni valabile, pentru că falsificarea rezultatelor a fost prea vizibilă. Și Gîrbea Spiridon a cîștigat prima cursă din carieră, cu mult conștiincioasa Rezerva, după 35 de ieșiri publice, dar după flagrante greșeli de conducere. Toate acestea dovedesc că este imperios necesar ca tinerele cadre să fie mai bine formate înainte de a li se încredința cai de condus. Dintre formațiuni merită a fi citate cele girate de Oană și Ichim, care — fiecare — au culeș cîte o dublă victorie și, mai ales, pentru impresia lăsată că și-au trimis toți caii la start cu deplină convingere. Că, în fine, la urmă nici un considerent nu ne alină regretul că n-am fost duminică la Longchamp pentru faimosul „Grand Prix de l'Arc de Triomphe", asta e altceva. Am fi urmărit, în mod sigur, din 8 curse, 8 alergări de necontestată valoare! Or, la Ploiești, din 8 reuniuni, avem poate șansa să ne placă o singură alergare!

Rezultate tehnice: 1. Silvin (Ion Nicolae), Hortensia, Rivala 40,2; 2. Holiday (Ion Nicolae), Filament, Cuc 31,9; 3. Furiș (Gh Solcan), Hortansa, Osia 29,4; 4. Rezerva (Gîrbea), Rodica, Corida 33,4; 5. Aura (I. Bănică), Kama, Fruntașa 33,2; 6. Tipic (T. Marcu), Ina, Efor 32,6; 7. Sonia (S. Onache), Felix, Iarba 27,3; 8. Roșioru (C. Ichim), Hedra, Turist 43,6.

Niddy DUMITRESCU

LOTO — PRONOSPORT

CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES — 8 OCTOMBRIE 1969
AZI ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR

Astăzi este ULTIMA ZI în care vă puteți procura biletele la concursul special Pronoexpres de miine, miercuri 8 octombrie.

Acest concurs atribuie pentru prima dată apartamente cu 3 și 2 camere (confort gradul I) în număr NELIMITAT, autoturisme în număr NELIMITAT și prin tragere la sorți, excursii cu petrecerea Revelionului la Belgrad, premii de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Tragerea concursului special Pronoexpres va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci la ora 18,45, miercuri 8 octombrie 1969. Ea va fi radiodifuzată. După tragere va urma un film artistic. Intrarea liberă.

○ Vă prezentăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 41, etapa din 12 octombrie 1969.

Acest concurs cuprinde întîlnirea internațională dintre reprezentativele României și Portugaliei din cadrul preliminariilor „Campionatului mondial de fotbal" și 12 meciuri din campionatul italian A și B.

Iată acest program: I: România — Portugalia; II: Fiorentina — Cagliari; III: Internazionale — Brescia; IV: Juventus — Torino; V: Lazio — Sampdoria; VI: Napoli — Roma; VII: Palermo — Milan; VIII: Verona — Bologna; IX: Atalanta — Livorno; X: Modena — Varese; XI: Monza — Foggia; XII: Reggina — Mantova; XIII: Ternana — Catania.

PRONOEXPRES

Premiile concursului nr. 40 din 1 octombrie 1969

EXTRAGEREA I: 2 variante 50% a 55.185 lei fiecare; a II-a: 96 a 1.149 lei; a III-a: 2.354 a 46 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 8,5 variante a 10.869 lei; Categoria B: 310 a 298 lei; Categoria C: 4.465,5 a 20 lei.

Cîștigătorii premiilor în valoare de 55.185 lei de la categoria I extr. I sînt: Sarca Gheorghe din Cluj și Cristea Avram din București.